

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1643

Precatio ad Immutabilitatem Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

Ratio immutabilitatis ipsius est, quia quidquid in se habet vel habere potest, habet actu per suam essentiam. Vnde non potest ei noui aliquid accedere vel decedere, nisi essentia aliquo modo varietur, quæ prorsus est immutabilis: utpote infinite supra omne mutabile eleuata.

PRECATIO

Ad Immutabilitatem Dei.

Ex lib. 3. de Perfect. cap. 4.

Tibi Regi seculorum immortalis & inuisibili, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio, soli Deo & Domino meo honor & gloria ab omni creatura in terra & in cælo, & supra omnem creaturam in altissima & inaccessibili luce sapientiæ & Diuinitatis tuæ. Tu omnis immortalitatis & stabilitatis auctor, tu gluten & nexus omnium. Per

Per te Angelicæ naturæ & animæ rationales immortales & inexterminabiles constant. Per te cælorum firmitas, qui *solidi velut axe fusi sunt*. Per te terra in æternum stat, suis librata ponderibus in medio vniuersi, tamquam centrum immobile. Per te elementorum & materiæ indissolubilis natura. tam potenti manu his omnibus speciem impressisti, vt nulla arte eradi; tam validè contines intrinsecus, & coherere facis, vt nulla vi possint dissipari.

Neque tantum immortalitatis & stabilitatis es auctor; sed etiam omnis motionis tam spiritalis quam corporalis prima & suprema origo. Nihil enim fit visibiliter in hac totius creaturæ veluti amplissima Repub. quod non ab inuisibili aula summi Imperatoris, secundum ineffabilem distributionem donorum & gratiarum, præmiorum & poenarum.

narum, bonorum & malorum, & ceterarum huius vitæ vicissitudinū, vel iubeatur vel permittatur.

Apud te rerum omnium mutabilium immutabiles sunt rationes, & omnium temporalium æternæ stant origines. Semel ante sæcula omnia statuisti de omnibus, semel dixisti, & ex vi huius statuti promuntur & dispensantur sæcula, & quæ per sæculorum decursum suis momentis & locis in lucem veniunt. Ordo temporum apud te sine tempore est; nec aliqua tibi sunt noua, qui iam ab æterno fecisti omnia quæ futura sunt. *Fecisti*, inquam, in prædestinatione tua, in decreto tuo iubente vel permittente, & in præscientia tua infallibili omnia intuentem ut præsentia.

Apud te est omnis boni plenitudo, præexistens & anticipata ante omnia sæcula, cui nulla accessio, nulla fieri potest detractio. Simul
habet

habes ab initio quidquid per infinitum sæculorū decursum accedere potest; nec quidquam potes amittere, quia per essentiam tuam habes & es omnia. Non eges obsequijs nostris, neque ex salute nostra tibi aliquid cōmodi, vel ex damnatione aliquid incommodi prouenire potest. Et quamuis totus periret mundus, tu tamen nihil amitteres, neq; beatitudo vel gloria tua idcirco minora forent, aut aliquid detri-
menti caperent.

Amas tamen nos æterno & infinito amore, & nihil non agis ut salui simus, & beatitudinis tuę participes; & cū à te recesserimus, non deseris nos, sed multis modis reuocas, sicut benignus parens filios fugitiuos, veniam promittens, ne in æternum exitium ruamus.

O immensam spiritus tui dulcedinem, qui tanta nobiscum vteris benignitate, non solum nihil tale
pro-

promeritis, sed ingratis, sed rebellibus, sed assidue te offendentibus, & malum pro infinitis beneficijs tuis rependentibus!

illumina tenebras nostras, lux primæua; absterge ab oculis mentis nostræ nugacem nugarum huius mundi fascinationem, sensum simplicem peruertentem: vt quantum inter caduca & immortalia, inter fluxa & permanentia, inter bona huius sæculi & futuri intersit, clarè perspiciamus; vt illis contemptis hæc persequamur, hæc assequamur, his inhereamus. Aufer à nobis mentis inconstantiam, ne in bono proposito fluctuemus, nè ve vmquam deseramus quod semel à nobis benè occœptum. Nihil enim magis noxium ad profectum, quàm instabilitas animi nusquam consistentis, & leui momento huc illuc instar arundinis impulsæ.

Tange apicem animæ nostræ radio

diolucis tuæ, & mentem nostram
trahe sursum ad te supra omnium
mutabilium sphaeras, supra solis
annique vias, supra omnia bona
creata, & vinculo charitatis insolu-
bili adstringe tibi; vt neque mors,
neque vita; neque paupertas, ne-
que diuitiæ; neque gloria, vel igno-
minia; neque voluptas, vel afflictio;
neque sublimitas, vel profundum;
neque ipse inferorum portæ & vni-
uersa diaboli tormenta valeant eam
cōuellere, aut à te separare. Amen.

CONSIDERATIO XI.

De Immortalitate Dei.

Immortalis dicitur; i. quia cum
sit simplex substantia per se sub-
sistens, non potest vlllo modo
mori per dissolutionem; sicut
homo moritur, quando anima
soluitur à corpore. Verum hæc im-
mortalitas est Deo communis cum
omnibus